

Apostoli köszöntés: Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Ő egyszülött fiától, a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen.

Kezdő ének: 512. dicséret:

“Szólj, szólj hozzám Uram, mert szolgálád hallja a Te szódat, így mondom mert magam rég annak érzem. Hadd járjak útagon, hadd várjam égi jódat Hű szívvel szüntelen, hű szívvel szüntelen”

Előíma: Kegyelmes Istenünk! Köszönjük neked, hogy egy újabb reggellel, egy új nappal ajándékoztál meg minket, mely új reményt ad nekünk valami új megismerésére. Hálával teli szívvel szólunk hozzád, hisz ezekben az egyre borúsabb időkben is velünk vagy a Te megtartó szereteted által, amely erőt ad nekünk a bizonytalanságok és kétségek közepette. A Te kegyelmességedet dicséri, hogy ezen a napon is közösséget vállalsz velünk, és - ha nem is a megszokott módon, de - közöttünk is közösséget teremtesz, a Te Igéd által. Bocsáss meg nekünk, hogy gyakran azt hisszük, elfordítottad orcádat felőlünk, és közben nem vesszük észre a körülöttünk történő csodákat, melyekkel jelen vagy életünkben. Kérünk Urunk, szólj hozzánk, a Te szolgálád hallják a Te szódat! Engedd meg nekünk, hogy emberi méltatlanságunk ellenére is a Te utadon járjunk! Jöjj közénk Szentlelked által, hogy a Te igédnek ne csak meghallói legyünk, hanem az munkálkodjon bennünk, és a szerint éljük életünket. A Te fiadért, Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg minket. Ámen.

Textus: Ő testi élete idején könyörgésekkel és esedezésekkel, hangos kiáltással és könnyek között járult az elé, akinek hatalma van arra, hogy kiszabadítsa őt a halálból. És meghallgattatott istenfélelméért. Jóllehet ő a Fiú, szenvedéseiből megtanulta az engedelmisséget, és miután tökéletességre jutott, örök üdvösség szerzőjévé lett mindazok számára, akik engedelmeskednek neki. Mert Isten őt Melkisédek rendje szerint való főpappnak nevezte.” Zsid 5,7–10

Szeretett Testvéreim!

Mit tud tenni egy főpap? - tehetjük fel számtalanszor a kérdést a Zsidókhoz írt levél ötödik és azt megelőző fejezeteinek olvasása közben. Valamennyien már tanultunk is arról, hogy a főpapot maga Isten rendelte a szolgálatra és a leglényegesebb ezek közül az, hogy áldozatot mutat be egy állaton Isten előtt, önmagáért és a népért.

Mit tud tenni EZ a főpap? - kérdezhetjük ma reggel. Azt olvassuk, hogy „örök üdvösség szerzőjévé lett”. Pont ettől lesz ő más, mint a többi közbenjáró, mint a többi főpap. Hisz Jézus maga is ember volt, őt is Isten rendelte a szolgálatra, hogy teljes engedelmisségből vigye véghez az áldozatot. De amíg a főpap egy állaton mutatott be áldozatot önmagáért és a népért, addig Jézus, csak másokért és önmagán tette mindezt. Krisztus tökéletes volta és engedelmissége az Atya iránt abban is megmutatkozik, hogy bár gyötrelmeket kellett átélnie, mégis bizonyosságot tett Isten hatalmáról azáltal, hogy tudta, neki van hatalma arra, hogy kiszabadítsa a halálból. Könyörgése meghallgatásra is talált, bár nem épp abban a pillanatban, amikor azt várhatnánk. A meghallgatás a feltámasztásban mutatkozott meg. Hogy miért? Mert **csak így teljesedhetett be Jézus küldetése ezen a földön, csak így lehetett teljessé Krisztus mindenkori engedelmissége, s csak így arathatott győzelmet a halál fölött. Így győzött Isten, Jézus által!** És miért is fontos mindez nekünk? Azért, mert „örök üdvösség

szerezőjévé lett! Hogy kinek szerezte mindezt? Nekünk, bűnösöknek. És mi, akik engedelmeskedünk neki, és hittel valljuk, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére, részesei lehetünk annak az üdvösségnek, melyet ő, a Fiú, tökéletes főpapként, tökéletes emberként szenvedéseken és megaláztatásokon át szerzett nekünk. Krisztus a szenvedésein keresztül egyre inkább erősödött az engedelmisségben és az Isten felé mozdulásban is. Mi vajon erősödünk-e az engedelmisségben, közeledünk vagy inkább távolodunk az Istentől a szenvedések és próbák keresztútjában? Tudunk-e krisztusi módon alázattal és őszinte bizonyossággal az Atyához fordulni? Merjük megvallani, hogy ő minden fölött Úr, hogy nincs előtte akadály, hogy valóban ő az, aki elküldte a Fiát, hogy tökéletes főpap legyen, hogy tökéletes áldozatot mutasson be, mellyel kifizette minden tartozásunkat, mely áldozattal GYŐZELMET ARATOTT mindenek felett. Így adjunk hálát ma is és mindenkor azért a hatalmas ajándékért, mely Krisztus áldozata árán már a miénk lehet. Ámen

Utóima: Teremtő Istenünk! Hálát adunk neked a Te Igédért, amelyet a mai napon elkészítettél számunkra. Kérjük bocsásd meg nekünk, hogy időről időre elfelejtjük jószágodat, emberek iránti szeretetedet, mely elhozta nekünk az üdvösség ajándékát. Oly sokszor tekintjük "semmisnek" Krisztus főpapként bemutatott áldozatát; ténye felett egyszerűen elsiklik figyelmünk, vagy azt egy történelmi eseménynek, nem személyes megváltásunk zálogának fogjuk fel. Igéd által azonban emlékeztetsz minket, hogy mi vagyunk a történelem apró kis pontjai, a Fiú pedig valóban a kezdet és a vég, az egyetlen, aki emberként élt közöttünk, léte mégis örökké tart. Kérünk Istenünk, a Te lelked munkálkodjon a mi szívünkben! Legyen az közösségünkkel, egyetemünkkel, gyülekezeteinkkel, egyházunkkal, és annak vezetőivel. Segítse nemzetünk vezetőit, hogy a Te akaratod szerint hozzák döntéseiket. Mindezt megváltó erőd tudatában kérjük, hisz közénk küldtet egyszülött fiadat, aki így tanított minket imádkozni:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved,
jőjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is;
mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,
és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek;
és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól;
mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké.
Ámen.

Záró ének: 475. dicséret 1-3:

“Imádkozzatok és buzgón kérjétek! Bűnös voltunkért, Uram, ó ne vess meg! Tiszta szívet és Szentlelket adj nekünk, hallgass meg Fiad nevében, ha kérünk!

Keressetek buzgón és megtaláltok! - Téged keresünk, Uram: hogy bűn s átok Erőt ne vegyen mirajtunk, légy nekünk Égi utunk, igazságunk, életünk!

Zörgessetek buzgón Isten ajtaján! - Elfáradtunk, Uram, e világ zaján; Ó, nyisd meg az égi béke szép honát, Add, hogy zenghessünk örök halleluját! “

Áldás: Áldjon és őrizzen meg titeket az Úr, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következendők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény el ne szakíthasson titeket az Isten szeretetétől, mely van a mi Urunk Jézus Krisztusban! Ámen (Róm 8,38–39).